

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 października 1997 r.

w sprawie szczegółowych zasad ustalania należności za korzystanie z przedsiębiorstwa, sposobu zabezpieczenia nie spłaconej części należności oraz warunków oprocentowania nie spłaconej należności.

Na podstawie art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 32, poz. 184, Nr 98, poz. 603, Nr 106, poz. 673 i Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie, rozumie się przez to ustawę z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561, Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 32, poz. 184, Nr 98, poz. 603, Nr 106, poz. 673 i Nr 121, poz. 770), zwaną dalej „ustawą”.

§ 2. Podstawę ustalania należności za korzystanie z przedsiębiorstwa stanowi wartość przedsiębiorstwa określona w umowie o odpłatne korzystanie, zwana dalej „wartością przedsiębiorstwa”.

§ 3. 1. W umowach przewidujących przeniesienie na przejmującego prawa własności przedsiębiorstwa zgodnie z art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy należność za korzystanie z przedsiębiorstwa nie może być niższa od sumy:

- 1) wartości przedsiębiorstwa wpłacanej w formie rat kapitałowych, o których mowa w ust. 5, i
- 2) sumy należnych za cały okres obowiązywania umowy opłat dodatkowych, obliczonych przy zastosowaniu stopy procentowej w wysokości 0,5 ak-

tualnej stopy oprocentowania kredytu lombardowego, ustalonej przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, zwanej dalej „aktualną stopą kredytu lombardowego”.

2. Podstawę ustalania opłaty dodatkowej stanowi wartość przedsiębiorstwa oddanego do odpłatnego korzystania, pomniejszona o zapłacone raty kapitałowe.

3. W wypadku gdy aktualna stopa kredytu lombardowego przekracza 40%, do ustalania należności przyjmuje się stopę procentową w wysokości 40%.

4. Należność, o której mowa w ust. 1 pkt 2, aktualizuje się na dzień zmiany aktualnej stopy kredytu lombardowego.

5. Ratę kapitałową stanowi iloraz wartości przedsiębiorstwa i liczby kwartałów, na jaką umowę zawarto.

§ 4. W umowach nie przewidujących przeniesienia na przejmującego prawa własności przedsiębiorstwa, zawartych na zasadach art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy, należność za korzystanie z przedsiębiorstwa obejmuje wyłącznie opłaty dodatkowe, ustalone zgodnie z przepisami § 3 ust. 1 pkt 2 oraz § 3 ust. 2 i 4.

§ 5. 1. Należność za korzystanie z przedsiębiorstwa jest wpłacana kwartalnie na rachunek wskazany przez Ministra Skarbu Państwa.

2. W umowach, o których mowa w § 3, opłaty dodatkowe mogą być wpłacane:

- 1) w pierwszych czterech kwartałach obowiązywania umowy — w wysokości 1/3 opłaty dodatkowej ustalonej dla tego okresu,
- 2) w następnych czterech kwartałach obowiązywania umowy — w wysokości 1/2 opłaty dodatkowej ustalonej dla tego okresu.

Różnica między kwotą opłat dodatkowych naliczonych dla tych okresów a kwotą opłat zapłaconych powiększa zobowiązania przejmującego wobec Skarbu Państwa, przy czym nie dokonuje się kapitalizacji opłat dodatkowych z tytułu czasowego odroczenia ich płatności.

3. Zobowiązania przejmującego wobec Skarbu Państwa z tytułu czasowego odroczenia płatności opłat dodatkowych, o których mowa w ust. 2, są spłacane kwartalnie w równych ratach, do końca trwania umowy, poczynając od trzeciego roku obowiązywania umowy.

4. Minister Skarbu Państwa, na wniosek przejmującego, może go zwolnić z długu do wysokości odroczonej części opłat dodatkowych, z pierwszych ośmiu kwartałów obowiązywania umowy.

5. Przejmujący może być zwolniony z długu, o którym mowa w ust. 3, jeżeli odpisy z zysku netto na kapitał zapasowy w danym roku obowiązywania umowy wyniosły co najmniej 80% tego zysku i należności za korzystanie z przedsiębiorstwa są uiszczane w terminie oraz gdy przejmujący zobowiąże się, że w ciągu trzech lat od uzyskania tego zwolnienia nie przeniesie kapitału zapasowego w wysokości tego zwolnienia na kapitał akcyjny oraz nie przekaże nieodpłatnie akcji na rzecz akcjonariuszy spółki. Kwota zwolnienia z długu nie może być wyższa niż odpisy z zysku netto na kapitał zapasowy w danym roku obowiązywania umowy i zmniejsza zobowiązania przejmującego wobec Skarbu Państwa, o których mowa w ust. 3.

6. Przejmujący może być zwolniony z długu, o którym mowa w ust. 4, jeżeli w pierwszym lub drugim roku obowiązywania umowy albo za dwa lata łącznie odpisy z zysku netto na kapitał zapasowy wyniosły co najmniej 80% tego zysku i należności za korzystanie z przedsiębiorstwa są uiszczane w terminie oraz gdy przejmujący zobowiąże się, że w ciągu trzech lat od uzyskania tego zwolnienia nie przeniesie kapitału zapasowego w wysokości tego zwolnienia na kapitał akcyjny oraz nie przekaże nieodpłatnie akcji na rzecz akcjonariuszy spółki. Kwota zwolnienia z długu nie może być wyższa niż odpisy z zysku netto na kapitał zapasowy w pierwszym lub drugim roku obowiązywania umowy albo za dwa lata łącznie i zmniejsza zobowiązania przejmującego wobec Skarbu Państwa, o których mowa w ust. 3.

§ 6. 1. Jeżeli wpłata pierwszej opłaty dodatkowej dotyczy okresu dłuższego niż połowa kwartału, wpłatę traktuje się jako pierwszą wpłatę kwartalną.

2. Jeżeli wpłata pierwszej opłaty dodatkowej dotyczy okresu krótszego niż połowa kwartału, wpłatę tę łączy się z następną opłatą za pełny kwartał. Tę połączoną opłatę traktuje się jako pierwszą wpłatę kwartalną.

§ 7. W celu wyliczenia opłaty dodatkowej przyjmuje się, że miesiąc liczy 30 dni, a rok 360.

§ 8. 1. W razie przeniesienia na przejmującego prawa własności przedsiębiorstwa przed upływem okresu, na który umowa została zawarta, do oprocentowania nie spłaconej wartości przedsiębiorstwa ustalonej w umowie stosuje się wskaźnik cen dóbr inwestycyjnych ogłaszany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” dla poprzedniego kwartału, obniżony nie więcej niż o 0,5 punktu procentowego.

2. Odroczone a nie spłacone opłaty dodatkowe podlegają spłacie albo powiększają wartość przedmiotu umowy przenoszącej własność na dzień jej zawarcia.

3. Przy ustalaniu wysokości oprocentowania Minister Skarbu Państwa uwzględnia zobowiązania kupującego w zakresie inwestycji, ochrony środowiska i dóbr kultury oraz ochrony miejsc pracy.

§ 9. 1. Zabezpieczeniem nie spłaconej wartości przedsiębiorstwa, o której mowa w § 8, może być:

- 1) hipoteka,
- 2) zastaw na papierach wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa po dniu zawarcia umowy o odpłatne korzystanie z przedsiębiorstwa albo na akcjach dopuszczonych do publicznego obrotu,
- 3) poręczenie udzielone przez osoby prawne,
- 4) gwarancja bankowa.

2. Przy ustalaniu zastawu na papierach wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa termin zabezpieczenia nie może być dłuższy niż termin wykupu papierów wartościowych.

§ 10. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 10 listopada 1990 r. w sprawie zasad ustalania należności za korzystanie z mienia Skarbu Państwa (Monitor Polski Nr 43, poz. 334, z 1991 r. Nr 18, poz. 123, z 1993 r. Nr 26, poz. 274 i z 1996 r. Nr 15, poz. 203).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*